

[Bjørn Westh]

heder for at deltage på lige fod med private firmaer i systemeksportselskaber. Vi skulle også lade dem deltage i bestyrelsesarbejde. Vi ønsker også, at de skulle kunne have en fond at arbejde med, men det kan regeringen måske ikke samle sig sammen til.

Endelig mener vi også, at det er grotesk, at danske pensionskasser og Lønmodtagernes Dyrstidsfond ikke kan investere i danske erhvervsvirksomheder, men at tyske kan købe dem op og nedlægge dem. Det problem må regeringen kunne forholde sig til. Det kan da ikke passe, at danske pensionsmidler skal bruges i Tyskland i konkurrence med danske virksomheder.

Flemming Hansen (KF):

Jeg synes, det er fantastisk, at hr. Bjørn Westh – som i øvrigt alle andre socialdemokrater her i Folketinget – hver eneste gang de har lejlighed til det, stiller sig op på talerstolen og fortæller, hvor forfærdelig svær situationen var, da de frivilligt overlod regeringsmagten til den nuværende regering for fire år siden. Det er da rigtigt, at der er sket en ændring af dollarkursen, men det er da sandelig også det, der er med til at skabe vores problemer på eksportmarkedet. Og det er da fuldstændig forrykt at sige, at den daværende regering ikke kan gøre for, at renten var høj i USA. Det har da intet med dette at gøre, hr. Bjørn Westh. Hvordan kan det ellers være, at renten faldt fem, seks, syv pct. næsten fra dag til dag, fordi den daværende regering gik af? Faldt den på de samme otte dage lige så meget i USA? Det tror jeg ikke den gjorde. Nej, jeg tror, man skal lade være med at blive ved med at køre på denne problematik om, hvor forfærdeligt det var, da den daværende regering sad der, at det var udefra kommende kræfter, der ødelagde dens muligheder og dens situation. Det var bestemt ikke det, der var tale om, men derimod ganske enkelt, at man førte en politik, som gjorde, at intet menneske i dette land havde tillid til den daværende regering.

Nu erkender man, at det faktisk går godt med statsfinanserne, at det går mægtig fint med beskæftigelsen, og at renteudviklingen er god. Og så bliver man ved med hver eneste gang at gentage sin tale om betalingsbalanceudviklingen. Det kan vi da godt tale om, selv om jeg ikke kan se, det har så meget

med den industripolitiske redegørelse at gøre. Men det er da rigtigt, at den omstændighed, at ca. 200.000 flere mennesker kommer i arbejde, naturligvis vil give et større forbrug; jeg synes ikke, det er så svært at forstå. Det er også rigtigt, at en stigning af erhvervslivets investeringer med 80 pct. på fire år er medvirkende til en meget stor import. Endelig er det da også rigtigt, at folk er tilbøjelige til at have et større forbrug i dag, hvor de ikke er bange for fremtiden. Dengang vi havde socialdemokratisk regering, hvor man hver eneste dag i aviserne kunne læse om, at nu lukker den virksomhed, nu stopper den virksomhed betalingerne, nu har man frygt for sin arbejdsplads på den virksomhed, var det naturligvis ikke svært at få opsparingen fremmet. Nu bruger folk selvfølgelig mange penge, fordi de ikke er bange for deres fremtid, og det er måske ikke så helt galt endda for det enkelte menneske.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg beklager, at industriministeren lagde op til denne debat i stedet for at diskutere erhvervspolitik, men vi er altså nødt til at tage den, når den kommer.

Den tidligere regering gik af, bl.a. fordi den ikke i Folketinget kunne få flertal for en realrentebeskatning, om hvilken den daværende opposition, bl.a. hr. Flemming Hansens parti, sagde, at man ville udskrive folkeafstemning, hvis vi prøvede at gennemføre den, fordi det ville være grundlovsstridigt. To måneder efter gennemførte den nye regering den. Dette beløb er i dag 17 mia. kr. i statskassen. Desuden har man sat skattetryk 7 pct. op. Det er derfor, man har en bedre balance på statsbudgettet. I øvrigt er der udsigt til stigende arbejdsløshed. Finansministeren har opgjort arbejdsløsheden til at være 220.000. Efter kartoffelkuren har man opgjort den til at ville stige til 240.000 til næste år. Og at betalingsbalancen og industripolitik ikke skulle have noget at gøre med hinanden, er et udsagn, der vist viser mere om, hvor meget hr. Flemming Hansen har forstået af hele problemet, end noget som helst andet.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg var også noget forundret over industriministerens indlæg, fordi jeg troede, vi skulle